

μάκοις αὐτὸς καὶ τὰ καλά του, στάμπελ(ε) μόμπειλ(ε), νὰ τῶν ἀπηλογοῦνται εἰς πᾶσα ἐναντίων (καὶ) νὰ τοὺς μαντινήρου εἰς πᾶσα κρίσι τῆς ἐκγλαμπρωττάτης μας αὐθεντίας, καὶ ἡ παροῦσα γραφὴ θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέροις νὰ εἶναι ίσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ύπέρπυρα) (νούμερο) 10, τὰ ἡμεσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμεσι τῆς 25 μερίδος, ὅποι στέργει, καὶ τὰ ἔξῆς. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτύροις, μάστρο Γεώργ(ιος) Κουτζουρώπουλ(ος) ἀπὸ τὴν Ποταμία, κὺρος Νικολὸς Ἀμπράμος τῆς Πόλινας.

42

24 Ὁκτωβρίου 1540

Εὔγαλμ(ένη).

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. . αφμ', μηνὶ Ὁκτωβρίω κδ'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ σερ Μπατέστου Ντε Μαρί, κουντουβερνίαν καὶ σηντροφίαν δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον θέλουν καὶ κάμνουν 5 κατὰ τῆς ώρας ἡ κερα Ρήνη θυγατέρα τοῦ ποταὶ Ἰω(άννη) του λεγομένου Κατζήανη, θεληματικὸς καὶ τοῦ συμβίου της τοῦ ἀνωθεν σερ Μπατέστα, μαζοὶ μετὸν ἀδελφόν της τὸν Δημήτρι(ον) ξεκαθαρίζωντας εἰς ἐνα χωράφην περιβολιασμ(ένον), ὅποι ἔχουσιν ἀντάμα εἰς τόπον λεγόμ(ενον) Αύδελόνερον, πλησίον τοῦ Νικολοῦ Τζανάκι καὶ τοῦ Καλοστεφάνου καὶ πλησίον τῆς στράτας τῆς κουμούνας, καὶ παραδίδουσίν τω κατὰ 10 τῆς ώρας τοῦ κύρου Κωνσταντί Χιλὰ ὁ δια μυσιάρικον παντοτινὸν, ἡγου ἦν περπέτουω, καθῶς εύρισκεται γκαρεμ(ένον) τῆς ἐντρητίας, ἡγουν τοῦ ποταὶ σερ Ἀντωνίου Ντεσκάκι. (Καὶ) αὐτὸς ὁ κύρος Κωνσταντίς τάσσι καὶ προμετέρει νὰ τὸ καλιεργὰ εἰς ὅλοις του τοὺς καμάτοις νικοκυράτα ώξσὰν πᾶσα καλλὸν γεωργὸν | (καὶ) νὰ τὸ σπέρνουσ(ιν) χειμονικὸν (καὶ) καλοκερινὸν|. Οἱ δὲ οἱ ἀνωθ(εν) νικοκυραῖοι ὅμπληγάρουνται νὰ δίδουσ(ιν) 15 πάντα τοὺς ἐμυσσοὶς σπόροις (καὶ) νὰ βάνουσιν καὶ ταῖς ἐμυσσαῖς ἔξωδαις εἰς θέρος καὶ εἰς σε τζάπαις τοῦ καλοκερινοῦ κληρονομικός, (καὶ) εἰς τὸ ἀλώνι νὰ μυράζουσ(ιν) ἦσα, ἦσα, χειμονικὸν καλοκερινὸν, εὐγάνωντας τὴν ἐντρητίαν ἀ[πὸ] τὴν [] τος, f. (η)ν ἡγου ἀπὸ τὸ χειμονικῷ κατὰ τὴν τάξην. Καὶ διὰ ἐμπατίκην καὶ δι[καίω]μαν | τῶν νικοκυραί(ων) ὅμολογοῦσιν κατὰ τῆς ώρας πῶς ἐλάβασιν ἀπὸ τὸν εἰρημ(ένον) κύρο Κων- 20 σταντί μετρητὰ (ύπέρπυρα) (νούμερο) 20, ἡγ(ουν) ἡκωσι, (καὶ) κράζουνται κωτέντοι, εὐχαριστημ(ένοι) καὶ πληρωμ(ένοι). Τώρα θέλουσιν τὰ παρόντ(α) μέροις καὶ λέσιν ἔτεις ὅτι ἡ κουντουβερνία τος νὰ λογάται καθαρὴ καὶ κοντετζιονάδα, ἡγουν ἀνίστως καὶ δὲν το θέλασιν λατρεύειν τὸ παρὸν χωράφην (καὶ) νὰ τὸ καματεύουσιν νικοκυράτ(α) | οἱ λεγόμ(ενοι) κοπιαστάδες |, πᾶσα ώραν νὰ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ δωτήραις νὰ τοὺς εὐγά-

νουσ(ιν) ἀπό μέσα χωρὶς κρίσι καὶ ὄρισμὸν (καὶ) νὰ πέρνουσ(ιν) καὶ τὸ χωράφην τος 25
ἔτζει φορτωμ(ένον). Ἡ δὲ εἰς ἀλέως καὶ κάμνουσίν τω ἀρεσκόμ(ενα), τοὺς κόποις των
(καὶ) τὰ δικαιώματά των νὰ ἔχουσ(ιν) ἔξουσίαν κληρονομικὸς πουλήσουν, χαρίσουν
(καὶ) τὰ ἔξης, πέρνωντας πάντ(α) ὁ ἀφεντότοπος τὴν ἐντρητίαν του ἀπό μέσ(α).
(Καὶ) ἡ παροῦσσα τος γραφῆ θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέροι νὰ εἴναι ἴσχυρὰ καὶ βευκία
εἰς πέναν (ύπέρπυρα) 10, τὰ ἡμεσι τῆς αὐθ(εν)τίας καὶ τὰ ἡμεσι τῆς μερίδος, ὅποι 30
στέργει, καὶ τὰ ἔξης. Παρακαλοῦσιν καὶ ἔξιοπίστοις μαρτ(ύροις) μαστρο Μανοῦσσος
Βενετάντος, μαστρο Νικολὸς τοῦ παπὰ Νικηφόρου, κὺρο Πέρω Τουροὶς.

43

24 Οκτωβρίου 1540

+ Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ Χ(ριστο)ῦ, ἀμήν. ,αφμ', μηνὶ 'Οκτωβρίω κδ'. Εἰς τὸ
Μέσα Κάστρον τῆς Ναξ(ίας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ μαΐστρο 'Αντωνίου Πάντιμου. Φανε-
ρὸν ἔστι τοῖς πᾶσιν ἀν(θρώπ)οις ὅτι ἡ κερα Καρέντζα ἡ συμβήκα τοῦ ποτὲ 'Αντωνίου
Σαγρέδου ἔχει ἑνα σπίτ(ι) κατώγιν εἰς τὸ Μέσα Κάστρον ἀπό λογαρασμὸν τοῦ ἀνδρός
της καὶ εἴναι ἑνας τείχος μετὸ σπίτι τοῦ ἀνω(θεν) μαΐστρο 'Αντωνίου τὴν μερίαν τοῦ 5
ἀποκρεβάτου του, εἰς τὸν ὅπιον τείχον εἴτοναι καὶ μίαν πορτελέτα. Λοιπὸν ἡ κερα Κα-
ρέντζα μετὸ θέλημαν τοῦ υἱοῦ της τοῦ Λιανοῦ, ὡς καθῶς εἴναι ντε πρεζέντ(ε), δίδει
καὶ παραδίδει (καὶ) πουλὴ κατὰ τῆς ὥρας τοῦ ἀνωθ(εν) μαΐστρο 'Αντωνίου ἑναν
κωμάτην ἀπὸ τὸ σπίτην της τὸ ἀνωγεγραμμ(ένον), ὁ δια να τὸ κάμει ὁ μαστρο Αντώ-
νις ἑνα μετὸ ἔδικόν του, ἦνα τ"όχει ὡςσὰ μεσόσπιτον, καὶ παραδίδει τοῦ τω ἀπόκει, 10
ὅποι εἴναι ἡ τράβα χωρησμ(ένη) ὡς μέσα στὸν τείχον της, ὅποι ἀγναντίζη μεσ τοῦ
μαστρο Αντώνι τὸν τείχον, ώσον φαίνεται καὶ εἴναι χωρησμ(ένον) μετὰ γαγγελωτὰ,
κατὰ πῶς εύρισκεται μετὴν στεγασίαν του καὶ μετὸ τραβαμέντον του, νὰ κάμει
τὴν ἀνάπαυσίν του ὁ μαστρο Αντώνιος διχῶς κανένα τ' ἥμ, τ' < > πάτζιω. Τὸν ὅπιον
τόπον τοῦ σπιτίου του τὸν ἐπουλὴ ἡ κερα Καρέντζα ὁ δια δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νού- 15
μερο) 6, ἡ(γουν) ἔξε, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθὲν, με τέλος σολ(δία) 2, ἡγουν δίο.
Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ ἔξε κράζεται ἡ κερα Καρέντζα κωτέντα, πληρωμ(ένη) (καὶ)
ἀποπληρωμ(ένη), καὶ δια πᾶσα καλλὴν καθαρώτητα δίδει τοῦ ῥηθέντος ἀγωραστὴ
παντίαν ἔξουσίαν εἰς τὸν ἀνωθ(εν) τόπον τοῦ σπιτίου, νὰ εἴναι ὁ μαΐστρο 'Αντώ-
νιος κύριος, νικοκύριες αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, θέλει νανίξουσιν πόρτ(α), ως 20
καθῶς εἴναι σήμερον, θέλουν να τὸ χωρίσουν μετῆς τάβλες (καὶ) ως θέλου να κάμουν.
Με τοῦτω νὰ μὴν ὑμπορεὶ νὰ σφορτζάρει ἑνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, νὰ τὸ χωρίσουν, ἡ δὲ

